

γναθάδα ή, Στερελλ. ("Αμφ.)

Έκ τοῦ οὐσ. *γνάθος*.

Κατὰ πληθ., τὸ πρῶτον γένειον τοῦ νέου, ὁ ἱούλος.

γναθί τό, Πόντ. ("Οφ. Τραπ. κ.ά.) *γναθίν* Πόντ. ("Αμισ. "Οφ. Τραπ. κ.ά.) *γναφί* Πόντ. (Σινώπ. Χαλδ.) *γναφίν* Πόντ. ("Ιμερ. "Ινέπ. Κερασ. Λιβερ. Οἶν. Σινώπ. Τραπ.)

Έκ τοῦ οὐσ. *γναθίον*, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *γνάθος*. Διὰ τὸν τονισμόν βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1,398.

1) 'Η σιαγὼν Πόντ. ("Οφ. Κερασ. Σινώπ. Τραπ. κ.ά.): 'Εντῶκα κ' ἐξέγκα τὸ γναφίν ἀτ' (ἐκτύπησα καὶ τοῦ ἐβγαλα τὴν σιαγόναν) Τραπ. Μάσα, μάσα μαστίκαν, τὰ γναφία μ' ἐπονέσαν Πόντ. β) 'Η περὶ τοὺς κροτάφους χώρα Πόντ. ("Ινέπ.): Φρ. 'Αρροκάνωτα γναφία (ἐπὶ δυσμόρφου ἀνθρώπου). 2) Συνεκδ., τὸ πρόσωπον Πόντ. ("Αμισ. Οἶν. "Οφ. Σινώπ. Τραπ.): 'Εντῶκα τοῖα ἀπέσ' 'ς σὰ γναθία κ' αἰγμάτωσα τὰ δόντᾱ τ' "Οφ. 'Εντῶκέ με ἀπέσ' 'ς σὰ γναφία (μ' ἐκτύπησε μέσα 'ς τὰ μοῦτρα) Τραπ. || Φρ. Νίρε τὰ γναφία σου (χλευαστικῶς ἐπὶ ἀτημελήτου) Οἶν.

γνάμμα τό, Θράκ. (Αἶν.) — Λεξ. Βάιγ. Βλαστ. 336 *γνάμμαν* Κύπρ.

Έκ τοῦ ρ. *γνάφω*. 'Ο τύπ. καὶ εἰς Γερμ. καὶ Σομ.

'Η κατεργασία τῶν δερμάτων, ἡ βυρσοδέψησις ἐνθ' ἀν.

γναφαλλίδα ή, ἀμάρτ. ἀναφαλλίδα Κύθηρ.

Τὸ Ἑλληνιστ. *γναφαλλίς*.

Τὸ μετὰ τὴν διὰ τῶν κτενῶν ξάνσιν καὶ τὴν ἀπόληψιν τοῦ ἐκλεκτοῦ μαλλίου ἀπομένον τοιοῦτον κατωτέρας ποιότητος.

γνάφαλλον τό, Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ. *γνάφαλλον* "Ηπ. (Τσαμαντ.) *κνάφαλλον* Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ. *γνέφαλλον* Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ. *κνέφαλλον* Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ. Πληθ. *γνάφεδα* 'Απουλ.

Τὸ ἀρχ. *γνάφαλλον*. Οἱ τύπ. *κνάφαλλον* καὶ *κνέφαλλον* ἐκ τῶν ἀρχ. *κνάφαλλον* καὶ *κνέφαλλον*.

Τὰ ἀκατάλληλα πρὸς κλῶσιν ἀποκόμματα τῶν ἐρίων, τὰ χρησιμεύοντα πρὸς πλήρωσιν στρωμνῶν ἢ προσκεφαλαίων, κυρίως κατὰ πληθ., ἐνθ' ἀν. Συνών. *ἀρνοκούρο 1β*, *ἀρνοπόκι 2*, *κολοκούριδι*, *κολόκουρο*, *κορντόμαλλον*.

γναφαρέα ή, Κάρπ.

Έκ τοῦ οὐσ. *γναφάρι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έα.

Πηλίνη λεκάνη, ἐντὸς τῆς ὁποίας μαλακώνονται τὰ δέρ-

ματα πρὸς βυρσοδέψησιν. β) Λεκάνη, ἐντὸς τῆς ὁποίας βρέχεται ὁ διὰ τοὺς ἀροτῆρας βοῦς προοριζόμενος ὄροβος.

γναφαρεῖο τό, Νάξ. Τῆν. Χίος— Λεξ. Δημητρ. *γναφαρεῖον* Βερ. — 'Ιαννούλ., 'Ονομαστ., 26 — Λεξ. Βάιγ. Λάουνδ. *γναφαρεῖον* Χίος (Πισπιλ. κ.ά.) *γλαφαρεῖο* Χίος *γναφαρεῖο* Κάλυμν. *γναφαργεῖο* Χίος.

Έκ τοῦ οὐσ. *γναφειό* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρεῖο. 'Ο τύπ. *γναφαρεῖον* καὶ εἰς Σομ.

Τόπος ὅπου γίνεται ἡ πλύσις ἢ κατεργασία δερμάτων ἐνθ' ἀν.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γναφαρεῖο* Νάξ.

γναφαρεώτικος ἐπίθ. Χίος.

Έκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. *γναφαρεώτης*.

'Ο ἔχων σχέσιν μὲ τὸ *γναφαρεῖο*: *Γναφαρεώτικος* χοῖρος (ὁ ἐκ τῶν ἀπορριμμάτων τῶν βυρσοδεψείων τρεφόμενος).

γναφέας ὁ, Κρήτ. Κύπρ. κ.ά. *γναφᾶς* ἐνιαχ. *γναφιάς* Κύπρ. Πάρ. Σίκιν. Σῦρ. Χίος, — Λεξ. Βάιγ. Κορ., "Ατακτ. 4,716 Βλαστ. 336 Δημητρ. *γναφκιάς* Κύπρ.

Έκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *γναφεύς*. 'Ο τύπ. *γναφεᾶς* καὶ Βυζαντ. Πβ. Διήγ. παιδιόφρ., στ. 210 (ἐκδ. Wagner, σ. 148).

1) Βυρσοδέψης Κρήτ. Κύπρ.— Λεξ. Βάιγ. Κορ., "Ατακτ. ἐνθ' ἀν. Βλαστ., ἐνθ' ἀν.: 'Ο *γναφκιάς* γνάφει τὰ τομάρια Κύπρ. 'Η σημ. καὶ Βυζαντ. Πβ. Διήγ. Παιδιόφρ., ἐνθ' ἀν. ἀνὰ σύρω τὸ δερμάτιν σου, νὰ σύρω τὴν οὐράν σου | καὶ νὰ τὸ δώσω τὸν γναφᾶ, τὸν δερματογουνάριν». Συνών. *ταμπάκης*, *τομαρεᾶς*. 2) 'Ο ἰχθύς μύραινα Νάξ. Πάρ. Σίκιν. Σῦρ., ὁ γναφεὺς τῶν ἀρχαίων. Βλ. 'Αθήν. 297 ε' «τὸ ἐκ τῆς ἐψήσεως τοῦ γναφέως ὑγρόν φησι πάντα σπῖλον καθαίρειν».

γναφεῖον τό, Κύπρ. *γναφεῖον* Λεξ. Περίδ. *γναφκειὸν* Κύπρ. *γναφκειὸς* ὁ, Κύπρ. (Καλοπαναγ. Μουτουλ. Πεδουλ.)

Έκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *γναφεῖον*.

Τὸ βυρσοδεψεῖον ἐνθ' ἀν.: *Σήμ-μερα ὁ παπ-ποῦς μου ἐπῆεν εἰς τὸ γναφκειὸν τζαῖ ἐπῆρεν τέες βοῦρκες* (= δέρματα) Κύπρ. (Πεδουλ.) Συνών. *γναφαρεῖο*, *ταμπάκι* κ.ο.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γναφκειὰ* τά, Κύπρ.

γναφή ή, Θράκ. (Αἶν.) Κύπρ. *γνάφη* Λεξ. Βάιγ.

Έκ τοῦ ρ. *γνάφω*. 'Ο τύπ. *γνάφη* καὶ εἰς Σομ.

Γνάμμα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἀν.

γναφικὸς ἐπίθ. Λεξ. Βάιγ. 'Ελευθερουδ. Βλαστ. 336.

Τὸ Ἑλληνιστ. ἐπίθ. *γναφικός*. 'Η λ. καὶ εἰς Σομ.

